

Arrest

nr. 259 339 van 11 augustus 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 ITTERBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2021 waarbij de terechtzitting van 19 mei 2021 wordt verdaagd naar de terechtzitting van 2 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. FEGUY *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien de beschikking van 9 juni 2021 met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het antwoord van de verzoekende partij van 15 juli 2021.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 8 mei 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 14 mei 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 september 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor

de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker op 7 januari 2020 gehoord.

1.3. Op 30 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. X van 13 augustus 2020 werd verzoeker niet erkend als vluchteling en werd hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.5. Op 19 oktober 2020 dient verzoeker een volgend verzoek in om internationale bescherming.

1.6. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 november 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.7. Op 28 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing, die op 28 januari 2021 aangetekend werd verstuurd.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Cabañas in de gelijknamige provincie. U bent geboren op 25 januari 1982 in diezelfde stad. U woonde er vier jaar tot u verhuisde naar "Rojitas" waar u twintig jaar woonde. In 2002 migreerde u naar de Verenigde Staten waar u tien jaar woonde in Californië. Nadien verhuisde u naar San Salvador waar u eerst twee jaar in de kolonie Bernal woonde en nadien drieënhal jaar in de kolonie Santa Leonor tot aan uw vertrek uit El Salvador. U bent op 10 maart 2015 getrouwd met A.E. B. d. B. (xxxx) met wie u één zoon heeft, genaamd D. M. B. B. (xxx). Daarnaast heeft u nog een stiefzoon, genaamd D. A. Q. B. (xxxx). U ging twaalf jaar naar school. In de Verenigde Staten werkte u als landbouwer. In San Salvador werkte u eerst bij een publiciteitsagentschap genaamd M. R. en daarna als chauffeur bij een broodistributiebedrijf genaamd L. Uw vrouw richtte in 2015 een eigen onderneming op. Ze verkocht online schoenen, handtassen en accessoires. Door die onderneming kwamen jullie in de problemen in El Salvador. In december 2018 kreeg uw vrouw, door de nakende kerstperiode, extra veel bestellingen. Hierdoor stopte er tweemaal een pakjesdienst voor uw huis om de handelswaar te leveren, wat ongewenste zichtbaarheid aan de onlinezaak gaf. Op 18 december 2018 werd op uw deur geklopt. Twee jonge bendeleden van de bende MS-13 eisten 200 dollar per maand omwille van de onderneming van uw vrouw. Uw echtgenote vroeg en kreeg de tijd om dit eerst met u te bespreken, omdat u op dat moment niet thuis was. Diezelfde avond bespraken jullie wat de bendeleden hadden geëist. Op die moment werd opnieuw op de deur geklopt door dezelfde twee bendeleden. Ze eisten dat er betaald werd, anders zou iemand van de familie vermoord worden. Jullie gingen akkoord met de renta (beschermingsgeld) van 200 dollar, die steeds op de 30ste van elke maand betaald moest worden. Op 14 februari 2019 kwamen dezelfde twee jongens echter opnieuw aankloppen. Ze wilden met u spreken. Ze hadden ontdekt dat u bij het groot broodistributiebedrijf L. werkte. Ze dachten echter dat u een belangrijke functie had in het bedrijf, terwijl u enkel brood distribueerde. Hierdoor eisten ze een extra renta van 100 dollar per maand, zodat jullie in totaal maandelijks 300 dollar moesten betalen. Ze zeiden dat uw zoon iets zou overkomen indien jullie zouden weigeren te betalen. Uiteindelijk gingen jullie akkoord met deze extra som. Tussen 14 en 28 februari bleven de bendeleden jullie echter lastigvallen. Ze wilden uw wagen gebruiken. U zegt dat ze deze nodig hadden om een misdrijf mee te plegen. Uw vrouw verzoon terplekke een leugen en zei dat de auto stuk was. De bendeleden bleven de auto die periode echter in de gaten houden. Daarom ensceneerden jullie, met de hulp van vrienden van de kerk, de sleping van jullie wagen naar de garage. Hij stond in werkelijkheid aan het huis van een vriendin, waarna jullie hem te koop zetten en hem uiteindelijk verkochten voor 4000 dollar. De bendeleden bleven langskomen, waarna jullie uiteindelijk eind februari genoodzaakt waren op te biechten dat de auto verkocht was. Jullie zeiden echter dat jullie er slechts 2000 dollar voor kregen. De bendeleden eisten hier de helft van. Jullie betaalden de 1000 dollar. Op het einde van februari kwam uw schoonzus langs bij jullie thuis en jullie vertelden haar alles wat er gebeurd was. Ze zei dat de enige mogelijke optie was het land te verlaten. U besloot El Salvador samen met uw gezin te verlaten op 7 mei 2019. Via Spanje kwam u op 8 mei 2019 aan in België, waar u op 14 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken

(verder DVZ). Naast uw persoonlijke problemen haalt u aan dat u vreest dat uw minderjarige zoons gerekruteerd zullen worden door een bende. Daarnaast vreest u ook dat ze ontvoerd zouden worden voor hun organen.

Het CGVS besliste op 30 januari 2020 tot een weigering van uw aanvraag om internationale bescherming, gezien de incidenten die u aanhaalde niet zwaarwichtig genoeg waren om te spreken van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakte ook niet concreet aannemelijk dat één van uw zonen gerekruteerd zou worden, noch dat ze voor hun organen zouden worden ontvoerd. Hier kon eveneens geen nood aan internationale bescherming worden vastgesteld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde in haar arrest van 13 augustus 2020 de weigeringsbeslissing van het CGVS.

Zonder België te verlaten diende u op 19 oktober 2020 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart dat u voor een tweede keer asiel aanvraagt ter bescherming van uw kinderen. Uw kinderen lopen namelijk gevaar in El Salvador. U beroept zich op de feiten die jullie reeds hebben uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek. Het huis waarin jullie woonden toen jullie het land verlieten werd afgenomen door bendeleden. U vreest dat u en uw gezin zullen worden vermoord door bendeleden bij een terugkeer naar El Salvador, omdat jullie hen enerzijds de renta niet meer hebben betaald en omdat jullie anderzijds van hen zijn weggevlucht.

Ter staving van uw verzoek legde u een brief van uw advocaat uit El Salvador neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij moet vooreerst worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat de door u aangehaalde problemen niet zwaarwichtig genoeg waren en u slechts net zoals velen anderen in El Salvador renta diende te betalen. De feiten waren onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Deze beslissing werd in beroep door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dergelijke elementen zijn evenwel niet aanwezig in uw volgend verzoek.

De brief van uw advocaat heeft betrekking op de problemen die u en uw gezin kenden in El Salvador. Vooreerst dient hierover opgemerkt te worden dat een dergelijke brief op jullie verzoek wegens zijn gesolliciteerd karakter weinig bewijswaarde heeft.

Voorts kunnen er geen elementen worden opgemaakt uit de brief die een ander licht werpen op de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming. Zo verklaart uw advocaat dat jullie met de dood werden bedreigd en werden afgeperst. Uw advocaat bevestigt dat jullie omwille van die redenen uit het land zijn vertrokken. Dit zijn echter geen nieuwe elementen in het licht van uw dossier. Zo werden de incidenten betreffende het betalen van afpersgeld die u aanhaalde tijdens uw eerste verzoek reeds niet zwaarwichtig genoeg bevonden (RvV X p. 15 en p. 16). Slechts een herhaling van eerdere verklaringen, waarover reeds negatief werd geoordeeld, door uw advocaat kan het gebrek aan zwaarwichtigheid niet herstellen. De brief van uw advocaat bevestigt dat uw huis in beslag werd genomen door bendeleden, waarop infra verder zal worden ingegaan.

U verklaart dat de bendeleden hadden gezegd één van jullie te zullen vermoorden indien jullie niet betaalden. Jullie hebben niet enkel niet betaald, maar zijn ook weggevlucht van de bendeleden. U verklaart dat uw voormalige wijk op dit moment nog sterker is bevolkt door bendeleden. Indien jullie naar daar terugkeren, zullen de bendeleden weten dat jullie vertrokken en het geld niet betaalden (verklaring volgend verzoek, vraag 19). Omwille van deze twee redenen zullen ze heel uw gezin vermoorden indien jullie terugkeren naar El Salvador (verklaring volgend verzoek, vraag 16). U heeft echter geen nieuws meer vernomen over jullie eigen problemen en nergens blijkt nog uit dat de bendeleden naar jullie op zoek zijn (verklaring volgend verzoek, vraag 16 en 20). Ook uw vrouw verklaart geen nieuws meer te hebben vernomen aangaande jullie problemen (verklaring volgend verzoek CGVS X, vraag 16). Dat de bendeleden niet meer naar jullie op zoek zijn blijkt des te meer uit het feit dat uw schoonmoeder, waarover uw vrouw verklaarde dat zij als deel van de familie evenveel risico liep als jullie, tot nu toe nog steeds geen problemen kende met de bendeleden in kwestie. Deze conclusie kan worden getrokken aan de hand van het zowel de expliciete verklaring van uw vrouw hierover tijdens haar persoonlijk onderhoud als aan de hand van gebrek aan verklaring hierover tijdens jullie tweede aanvraag (CGVS X p. 8). Uit uw loutere verklaring vermoord te zullen worden bij een terugkeer naar El Salvador, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aan te tonen.

Uw advocaat bevestigt in zijn brief dat uw huis in handen is van de bende uit uw zone en dat het niet meer bewoond kan worden door jullie of een ander particulier persoon. Uw vrouw verklaart dat jullie hierdoor geen plaats meer hebben om naartoe te gaan in El Salvador. Ondanks dat jullie eigen woning in beslag werd genomen, wijst niets er verder op dat jullie zich in de onmogelijkheid bevinden om – al dan niet tijdelijk - ergens anders te verblijven; zoals bijvoorbeeld bij de zus van uw vrouw of bij haar vriendinnen waar zij eerder verbleef en geen problemen kende (CGVS X p. 18). Hier dient ook te worden opgemerkt dat uw vrouw verklaarde dat jullie het financieel goed stelden in El Salvador, wat jullie mogelijkheid om een andere woonst te vinden ondersteunt (CGVS X p. 10).

In de brief van de advocaat staat verder nog dat het niet mogelijk is om te werken of te studeren in El Salvador. Dit betreft een loutere stelling over de algemene situatie in het land. Gezien jullie eerdere verklaringen over jullie financiële situatie voor jullie vertrek kan deze loutere stelling geenszins aantonen dat jullie niet zouden kunnen studeren of werken bij terugkeer naar El Salvador.

Verder haalt u opnieuw de poging tot ontvoering aan van uw jongste zoon op de bus (CGVS vragenlijst 16). Hierover oordeelde de RvV reeds dat de ernst van het incident relatief is; dit zowel door het feit dat de bendeleden in kwestie zelf niet langer aandrongen als door het feit dat zowel u als uw vrouw dit incident niet vermeldde op DVZ. U maakte bijgevolg niet concreet aannemelijk dat uw zoon mogelijks dreigde gerekruteerd te worden door een bende, noch haalt u andere concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij zal worden gerekruteerd bij een terugkeer naar El Salvador (RvV X p. 17). Door dit incident slechts opnieuw aan te halen, brengt u geen nieuwe feiten aan het licht waaruit een grond voor vervolging of risico op ernstige schade bij een terugkeer naar El Salvador kan worden afgeleid.

Voorts haalt u opnieuw slechts de algemene veiligheidssituatie in El Salvador aan. Zo zegt u dat de Salvadoraanse overheid een pact heeft gesloten met de bendeleden om het aantal moorden te doen dalen. In realiteit is het aantal moorden volgens u echter niet gedaald. De modus operandi van de bendeleden is slechts veranderd waarbij zij hun slachtoffers tegenwoordig zelf begraven (CGVS vragenlijst 16). Door dat u slechts de algemene problematiek in het land aanhaalt, laat u niet blijken dat

u persoonlijk vervolgd zal worden bij een terugkeer naar El Salvador. U dient een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade steeds op individuele basis aan te tonen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdrede was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Op 26 april 2021 neemt verzoeker via een sociaal assistent/terugkeerbegeleider van Caritas contact op met de Raad om in het kader van een vrijwillige terugkeer zijn paspoort te komen ophalen. Op 25 mei 2021 is verzoeker bij de Raad zijn paspoort komen ophalen.

Ter zitting van 2 juni 2021 wordt aan de advocaat van verzoeker gevraagd naar het actuele belang van verzoeker, die niet aanwezig is, gezien de teruggave van zijn paspoort in het kader van een vrijwillige

terugkeer. De advocaat van verzoeker stelt hiervan niet op de hoogte te zijn en blijft het antwoord schuldig op de vraag naar het belang.

Op 9 juni 2021 stuurt de Raad naar de advocaat van verzoeker een beschikking op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, waarin volgende vragen worden gesteld:

- of verzoekers zich nog steeds in België bevinden;
- of zij een vrijwillig vertrek voorbereiden;
- of zij afstand doen van hun verzoek om internationale bescherming."

Op 15 juli 2021 antwoordt de advocaat van verzoeker het volgende *"Verzoekers hebben geen nadere informatie verstrekt aan hun raadsman ten behoeve van het informeren van Uw Raad. Uit het uitblijven van hun reactie kan echter niet worden geconcludeerd dat zij afstand zouden doen van hun beroep."*

3. *"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (BS 4 oktober 1953).

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie bestaat uit volgende criteria die in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming cumulatief dienen te zijn vervuld om te worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van voormelde wet;
- een gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich bevinden buiten het land waarvan men de nationaliteit bezit;
- de *"bescherming"* van het land van nationaliteit niet kunnen of, *"wegens deze vrees"*, niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

4. *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (...)"*

5. Het feit dat verzoeker heeft aangegeven dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar El Salvador wijst geenszins op een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde en relateert naar de mening van de Raad danig zijn voorgehouden vrees jegens zijn land van herkomst.

Nu verzoeker duidelijk heeft gemaakt dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar El Salvador en dus wil terugkeren naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, wordt bijgevolg aangenomen dat hij geen vrees heeft voor vervolging in dit land en geen reëel risico loopt op ernstige schade.

Aan verzoeker werd twee maal de mogelijkheid gegeven om deze aanname tegen te spreken: een eerste maal op de zitting van 2 juni 2021, een week nadat hij zijn paspoort is komen ophalen, en een tweede maal via de beschikking van 9 juni 2021 op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet,

waarin de hoger weergegeven vragen werden gesteld. Het antwoord van de advocaat, hierboven eveneens weergegeven, bevat geen antwoord op deze vragen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker, door aan te geven dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar El Salvador, geen nood heeft aan internationale bescherming. Hij heeft geen belang meer bij zijn vraag de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, noch bij zijn vraag de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Het beroep dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET